

[Kofod-Svendsen]

Kirsten Jacobsen vil være parat, når vi skal ind i de drøftelser.

Kim Behnke (FP):

For det første: I en tid, hvor man taler meget om moral og adfærd, så kan man jo unægtelig stille sig det spørgsmål: Hvad er moralen, og hvilken adfærd resulterer bevillingen af en 500 mio. kr. stor garanti til Færøerne i? Hvad er det for, som det hedder på nudansk, et signal, vi sender til Færøerne? Det signal, vi sender, det er altså et signal om, at »brug bare løs, og hvis I får økonomiske problemer, så kom en tur til Danmark! Så ordner vi det hen over en nats tid i Statsministeriet, og så er checken stort set på vej.«

Statsministeren var meget præcis i dag, og det var der god grund til, med at forklare, hvorfor et af punkterne i aftalen er udgået, nemlig spørgsmålet om modregning, og det blev fra statsministerens side beskrevet, at det var af hensyn til andre udenlandske kreditorer. Det kan undre, at man i det forløb, der har været i Statsministeriet mellem repræsentanterne for det færøske Lagting og repræsentanter for den danske regering, i første omgang har lavet aftalen uden at tage højde for den situation.

Vi er ærlig talt bange for, at der måtte være flere punkter gemt i denne aftale, som kræver belysning, og som kræver at komme frem i offentlighedens lys. Derfor er det absolut nødvendigt, at det her forslag efterfølgende bliver udsat for en meget, meget grundig udvalgsbehandling.

Statsministeren beskriver Færøerne som et samfund i dyb økonomisk krise og siger, at det er derfor, at vi fra dansk side er nødt til at række dem en hjælpende hånd. Det er jo da selvfølgelig en flot holdning at have for en statsminister, der er statsminister for en stat, den danske stat, der selv har en gæld, der er så stor i øjeblikket, at vi er ved at lide rentedøden, og hvor man må inddrage sociale pensionsfonde og alt muligt for overhovedet at kvalificere sig til de krav, man i EF stiller til fornuftig økonomisk adfærd.

Derfor er det jo ikke et spørgsmål om at gå ud og være Robin Hood, der tager fra de rige og giver til de fattige. Nej, det er simpelt hen omvendt. Man tager fra de endnu fattigere og giver til de fattige. I det her tilfælde er det altså danske skatteydere, det er danske posedamer,

det er danske arbejdsløse, det er danske pensionister, hvis sociale velfærd bliver tappet for 500 mio. kr.

Åh, bliver der så sagt, men der er jo ikke tale om, at vi skal udstede nogen check, det er jo bare en garanti. Den melodi har vi desværre hørt før, vi skal ikke længere tilbage end til seneste folketingssamling, hvor Folketinget måtte indfri en garanti på 500 mio. kr. eller i det lag. Dengang var der ikke tale om, at det var Færøerne, man skulle indfri garanti for. Nej, det var en række sociale boligselskaber, som havde opført sig uhensigtsmæssigt, og de blev belønnet med, at staten indfriede deres 500 mio. kr. store garanti.

I Fremskridtspartiet er vi overhovedet ikke imponeret over ordet garanti. Og særlig nu, hvor man har fjernet musefældeklausulen, er vi mere end bekymrede for, at man allerede i dag godt er klar over, at den garanti kommer til udbetaling, og at de 500 mio. kr. aldrig nogen sinde vender tilbage til det danske samfund.

Så er statsministeren af den opfattelse, at man på Færøerne for længst er i gang med en selvransagelse, og hr. Breckmann har beskrevet og hele tiden henholdt sig til – hvis man sammenlignede med danske forhold – hvor skrap en økonomisk kur man har på Færøerne. Hvor skrap den økonomiske kur er, det vil jo vise sig. I aftalen er det blevet formuleret således, at man nu i finanslovsforslaget for Færøerne har stillet det krav, at der skal være balance mellem indtægter og udgifter. Nu var det nok mere interessant, om det ikke kun var finanslovsforslaget, men den vedtagne finanslov, som udviste balance imellem indtægter og udgifter på Færøerne.

Jeg er enig med de ordførere, herunder ikke mindst hr. Jes Lunde, der har påpeget den meget, meget kedelige kendsgerning, at det altså er den danske skatteyder, der har verdens højeste skatteniveau, som skal overføre midler til et samfund, hvor man har valgt at have en lavere skat.

Hr. Breckmann har så den opfattelse, at det må betyde, at Fremskridtspartiet anbefaler højere skatter på Færøerne. Det er ingenlunde tilfældet, vi anbefaler lavere udgifter, så man kan fastholde de lavere skatter. Men i den her situation er det jo ærlig talt lidt af en luksusopfattelse, at man gerne vil have de lave skatter,